The holy text and terror

S Gurumurthy

Wait only for five minutes from now! Wait for the Mujahideen and Fidayeen of Islam who will make you feel the terror of *Jihad*. And stop them if you can. Feel the havoc cast into your hearts by Allah, the Almighty, face His Dreadful Punishment, and suffer the results of fighting the Muslims and the *Mujahideen*. Await the anguish, agony, sorrow and pain.Await, only for five minutes, to feel the fear of death."Within minutes of this e-mail finding its way into media computers, the *jihadi* bombs in Ahmedabad blew to smithereens over 50 persons. By the time terror hit Ahmedabad, such e-mails had become the pattern. The mails came ahead of the blasts in Jaipur and Bengaluru earlier. Also now in Delhi which was blasted on September 13. All in the name of Indian Mujahideen.

See how, in its Ahmedabad mail, the jihadi outfit unveils its Islamic agenda against the Hindus — read India.

"O Hindus!...Haven't you still realised that the falsehood of your 33-crore mud idols and the blasphemy of your deaf, dumb, mute and naked idols of Ram, Krishna and Hanuman are not going to save your necks, *Insha-Allah*, from being slaughtered by our hands? Nor is your fictitious faith in monkeys, pigs and nude stat-utes going to save you from the Wrath of Allah and His humiliating punishment.

Know that it is only the true confession of the Oneness of Allah Alone,with no associates, that can save your blood from being spilled on the streets of your own cities.

We call you, O Hindus, O enemies of Allah, to take an honest stance with yourselves lest another attack of Ibn-e-Qasim sends shivers down your spines, lest another Ghauri shakes your foundations, and lest another Ghaznawi massacres you, proving your blood to be the cheapest of all mankind! Have you forgotten your history full of subjugation, humiliation, and insult? Or do you want us to repeat it again? Take heed before it is too late!" The IM goes further, quotes the most fundamental document, the Quran, to validate its theological stand. "Yes! We — the terrorists of India — The Indian Mujahideen, the militia of Islam whose each and every *mujahid* belongs to this very soil of India — have returned, to execute the compulsion of Allah: "Fight them (the disbelievers), Allah will punish them by your hands and bring them to disgrace, and give you victory over them and He will heal the hearts of those who believe." (Quran 9:14). It goes on to quote: "Fight those disbelievers who are near you and let them find harshness in you." (Quran 9: 123). "Go forth light armed or heavy armed and fight with your wealth and your lives in the way of Allah."[(Quran 9: 41). So the IM claim is simply this:we are doing what the Quran commands us to do against the non-believers, namely those who do not believe in Islam.

The jihadis have openly challenged the pure Islamic theologians to deny that the position it takes against the Hindus is not the position of pure Islam. No Islamic theological school, not a single *mullah* or *maulvi* has shown the guts to tell the *jihadis* that non-believers in Quran do not mean non- Muslims. The Islamist scholars have kept deafening silence. The *jihadis* have thus effectively shut the Islamists' mouth by quotes from the holy Quran.

But what about the secularists? The terrorists are misguided youths, angered by the Hindu outfits in Gujarat and elsewhere, they would counsel. The grievances of the terrorists need to be addressed, they would pontificate, to dissuade them from the wrong path. But what the secularists miss is that the *jihadis* claim,

on the basis of their faith, the right to kill ordinary Hindus.

Do the secularists have the guts to ask the Islamic scholars to come out and deny that the theological position of Islam is not what the terrorists claim it to be? But, not surprisingly, not a single secular media or editor, nor any political party or leader would dare ask why the Islamic theologians are silent on the terrorists' view of the holy book. What has their grievance against Hindu outfits or the governments to do with their claim that Islam mandates them to attack non-Muslims? The real issue is whether the Islamic faith mandates so. If the *jihadis* are aggrieved then they can take to violence against the state. Terrorism normally isolates the terrorists from mainstream society.

But when the terrorists claim that they have been directed by their holy text to kill people of other faiths and that view is not challenged by the mainstream scholars or the secularists, then the terrorists cannot be isolated. This is what the secularists seem to have preferred to miss out.

Thus neither have the mainstream Islamic scholars challenged the *jihadis*' view that their holy text authorises them to kill the non-believers nor have the secularists asked mainstream Islamic scholars to deny the terrorists' version of the Islamic faith. Emboldened the terrorists have now moved a step further in the Delhi terror mail.While, in the Ahmedabad mail, the *jihadis* have embarrassed Islamic theologians by quoting the holy text, they have embarrassed the secularists in the Delhi terror mail by relying on the secularists' view to justify their terror against the Hindus. The secular enthusiasts had carried on a relentless hate campaign against the BJP and Narendra Modi after the Gujarat riots. They had even trivialised the Godhra terror attack that had roasted over 60 Ramsevaks, saying that it was an accident or that the victims themselves had set fire to the bogey, which enraged Hindu outfits even more. Later when acts of terror increased, the secular media even rationalised them by citing the Gujarat riots as justification for terrorists' anger.

This secular largesse did not assuage the extremists. Instead it has put the Islamist terror on an escalator. Not surprisingly the *jihadis* have, in the Delhi email, used the very logic of the secular media, and very photographs carried by it a thousand times, to claim that they were taking revenge for the Gujarat carnage! While the *jihadis* see terror as a mandate of the holy book, the secular media remains juvenile in its oration. It still cites Shabana Azmi's inability to get a fourth flat, in the building of her choice in the place of her choice as illustrative of the failure of constitutional equity to minorities, and asks how there could be peace with such injustice! But, no section is more badly treated or discriminated than the untouchables in India. If the secularists' logic for *jihadi* violence is applied to them, they can legitimately turn terrorists. But mere grievances cannot produce that deadly hate. It is the *jihadi* theological claim, uncontested by the Islamist clergy and the secularists, that makes terror a religious duty, and a deadly one at that. Injustice,minus theology, cannot breed that deadly terror. Unless the debate on terror transcends the trivia and gets to the root of the terror — the theological motive for terror —the secularists will end up promoting terror, not containing it.Will they introspect? ⌫

About the author: **S Gurumurthy** is a well-known commentator on political and economic issues.*comment@gurumurthy.net*

Kandhamal and Bengaluru

S Gurumurthy

Contrary to what Indians here and Christians elsewhere have been told by evangelical missionaries, media and seculars, the Kandhamal arson is not, as it has been concocted, a clash between Hindu and Christian faithfuls at all.The truth is that it is a continuation of the clashes that had started in early 1990s between the 'Kandha' tribe, which did not convert to Christianity, and 'Pana' caste people, most of whom had converted.

Religion is the spice added to this mix.

Kandhas are a Scheduled Tribe (ST) and 'Panas' are a Scheduled Caste (SC). Both are entitled to reservation benefits under the Constitution, yet, with a difference. While ST reservation will continue even if the beneficiary becomes a Christian, the SC reservation will cease on conversion. When the Panas became Christians they lost their reservation rights. But under the influence of the missionaries and secular parties, and claiming to speak the same language 'Kui' as Kandhas, they agitated for ST status. So that, despite becoming Christians, their reservation rights would continue if they got listed as ST. But the Kandhas, who saw that their share of reservation would be cut into if the Pana demand were conceded began resisting it. Reservation is a cause of the Khand-Pana divide, but not the only cause; dispute over land is another.

The Kandhas were the traditional rulers of Kandhamal and that is the reason the district bears their name. The lands at Kandhamal belonged to them by the traditional rights that go with the tribes. It was their misfortune that the Kandhas chose to remain true to their traditional faith and resisted conversion to Christianity. The Panas were fortunate as most of them became Christians accepting the allurements offered by over 360 evangelical outfits operating in Kandhamal and harvesting souls for the 'Only True Faith' and 'God' and, in the process, raking in millions and millions of dollars from global funds for the noble harvest.

Besides the perks that conversion yielded, the Panas, as Christian minorities, have the protection of the state, patronage of the media and secular parties, and above all, the powerful support of the Christian nations all over the world. The Kandhas,whose only fault was that they did not convert, have none of these. So they suffer all the limitations of the majority community under the skewed Indian Constitution that clubs the Hindus in Mumbai with the Kandhas in Khandmal! With such powerful secular forces ranged against them, the Kandhas are being further cornered in two ways. One, the Panas who have become relatively better off have gradually taken over much of the lands of the Kandhas, by commerce and fraud, as the Kandhas see it. Two, on top of it, the Panas are also claiming the ST status to grab a share of the reservation from the Kandhas, and thanks to the secular parties' support, seem to be nearly getting it. In substance thus, it is a Kandha vs Pana war over land rights and reservation. Surprisingly, in the face of the 'itch of his colleagues' to paste Hindu-Christian label on Kandhamal, Union Home Minister Shivraj Patil saw the truth and 'refused to treat' the ongoing clashes 'as communal'! But, more surprisingly, only one newspaper, a financial daily, reported his view while others blacked it out.

This is not the first time that the Kandhas and the Panas are at war. In 1992, the war between them lasted for three months, resulting in over 20 deaths. The issue was then, as it is now, land and reservation, which was the very consequence of conversion of the Panas to Christianity. The Panas got financial and political advantage and also gained lands belonging to the Kandhas.

Though they lost their reservation benefits in the bargain, they began reclaiming them through their demand for ST status. It

needs no seer to say that it is religious conversions that sequenced into hostilities between the Kandhas disadvantaged as Hindu majority and the Panas protected as Christian minority.

No major clash between the Kandhas and the Panas was reported before the missionaries entered Kandhamal. The Christian population in Kandhamal which was some two per cent in 1961 and six per cent in 1971, rose to 27 per cent in 2001.These numbers speak volumes. Yet, now the missionaries, media and the seculars shout from house tops that only after VHP and Bajrang Dal have entered the scene, there are clashes and the minorities are being butchered.

In 1992, there was no VHP worth the name in Orissa; and the Bajrang Dal was not yet born. Yet bloody clashes did occur in Kandhamal between the Kandhas and the Panas.

This points to the one and only fact — that it is not the VHP or the Bajrang Dal, but the entry of global evangelism aided by unlimited global funds for harvesting the Panas to Christianity that turned the Kandhas and the Panas hostile to each other and led to clashes. Now the resistance of Hindu outfits is faulted. But what about the cause — the global evangelical conversions powered by huge global funds? Why is the entire secular establishment deafeningly silent? And where does Swami Laksmananda fit into this theatre of Kandhas and Panas, evangelists and the seculars and why was he murdered? A Vedanta scholar, his only fault was that, when the establishment had let down particularly the Kandhas, who refused to convert, he stood by them. He ran schools, colleges, satsangs and discourses which became a great hit with the Kandhas and also the Panas who refused to convert.

He became the biggest roadblock to the missionaries.

He was targeted by the evangelists for a long time. In December 2007, an attempt was made on him in the village of a Congress MP and a Christian convert.Again, some 24 hours before he was murdered, the Swami got a letter threatening that he would be done away with if he did not close down his work against conversion in Kandhamal.

He personally lodged that letter as FIR with the police. Yet, the Swami, along with four of his disciples,was done away with the very next evening. The Kandhas reacted violently when their best hope, the Swami, was snuffed out. This was the context for the August 2008 clashes which were always waiting to happen between the Kandhas and the Panas. Yet it was no one-sided affair, as made out to be. A secular newspaper has investigated and reported that the Panas responded to Kandhas attack with gun fire and killed four which has alerted the State to the possibility of the emergence of Christian-extremist alliance in Kandhamal.

This the story of how Kandhamal, a backward district of Orissa, competes for global status with Bengaluru now, but for entirely different reasons. While the fortunate Bengaluru became the pride of India, thanks to the 20-year old software techies who have put the nation on the knowledge map of the world, the unfortunate Kandhamal has become the shame of India, thanks to the seculars aggregating votes and the evangelists harvesting souls, with the media turning blind eye to both and finally to truth. ⌫

About the author: **S Gurumurthy** is a well-known commentator on political and economic issues. *comment@gurumurthy.net*

Targets of missionaries and the Pariwar

Dr T H Chowdary

In the Indian Express editorial , "the Pariwars' New Target (17 Sep 2008), they put the blame on Hindus of the Sangh Pariwar for the strife between Christians and Hindus in Orissa, Karnataka and Kerala. Like many 'secular' and Marxist warriors, you seem to miss that the strife is entirely due to the intensified business like, multi-national conversion enterprises armed with thousands of crores of Rupees of foreign origin money employing thousands of full time canvassers to market Christianity by all the means that MNCs market their own products to the detriment and destruction of indigenous products. How can an organised marketing of a foreign origin faith among the most vulnerable, ill-informed, indigent sections of Hindus be called conversion from a inferior to an superior religion? Unlike communists who are not born to communism, people are born in the religion of their parents. One becomes a communist by discarding all other ideas only after he has personally restored and understood the various alternatives and finds communism to be the best. In case of the poor, indigent, innocent, inadequately informed and educated scheduled castes and scheduled tribes and extraordinarily backward people born into Hinduism, conversion to Christianity is not due to spiritual quest and therefore a voluntary choice of faith. Christian faith is marketed and sold to them, just as so many spurious drugs, products and services are marketed by using all methods and tricks of trade.

In the extensive correspondence and conversations that Mahatma Gandhi had with several Christian missionaries and Christian friends, Gandhiji advised them to serve the spirit of Christianity better by dropping the goal of proselytizing but continuing their philanthropy work, "…he asked the missionaries as to why ignoring the poor in their own countries (US Blacks), they were coming to India to help the poor; it could only be with the motive of gaining a convert). He asserted that when once a Hindu converts to Christianity, he seizes to be Indian, (incidentally, this was the reason that Dr B R Ambedkar gave when he rejected Christianity as well as Islam but chose Buddhism for himself and the Dalits) and finally

"… asked if he would favour the retention of American and other foreign missionaries when India secured self-government", Gandhiji replied, "If instead of confining themselves to purely humanitarian work such as education, medical services to the poor and the like, they use these activities of theirs for the purpose of proselytizing. I would certainly like them to withdraw. Every nation considers its own faith to be as good as that of any other. Certainly the great faiths held by the people of India are adequate for her people. India stands in no need of conversion from one faith to another….." Source: History of Hindu-Christian Encounters (AD 304 to 1996) by Sita Ram Goel, published by Voice of India.

Finally, I am afraid that the strident, intensified, financially fortified missionaries' activities to gain a harvest of Hindus to Christianity as propounded by the Pope John Paul is leading to the fulfillment of what Jesus said as recorded in the Gospel according to Luke in the New Testament Chapter 12,

51 "Do you suppose that I came to give peace on earth? I tell you, not at all, but rather division.

52 "For from now on five in one house will be divided: three against two, and two

New testament of Bible:

53: "Father will be divided against son and son against father, mother against daughter and daughter against mother.

Peace in India is being disturbed by Missionaries and their associated NGOs marketing Christianity; the same product is being marketed and sold under different brand names: Seventh Day Adventist; Presbyterian; Lutheran; Baptist, Catholic, etc. Therefore, in order to maintain peace and suppress deception and misuse of the Constitution's provision (the Supreme Court ruled that the right to propagate does not involve the right to convert), all organised missionary activities must be banned, just as the SIMI activities to disturb peace are banned to preserve peace, protect life and limb. ⌫

India Under Siege

Cannot Suffer The Conversion Onslaught in Orissa

Dr T H Chowdary

Jesus Christ, according to Gospel of Luke [in the New Testament Chapter 12] said:

51 "Do you suppose that I came to give peace on earth? I tell you, not at all, but rather division.

52 "For from now on five in one house will be divided: three against two, and two against three.

53: "Father will be divided against son and son against father, mother against daughter and daughter against mother.

The internationally funded, stridently executed conversion activities of various denominations of Christian missionaries and their colluders in our country seem to be bearing out the truth, the whole truth of what Jesus Christ according to the above gospel had said. In homes and Villages, Christian missionaries, sumptuously funded [mostly unlawfully] from abroad are carrying out the mission of Jesus Christ as inscribed in the Gospel above. Families are split, communities are at war, and all the conversion activity is justified by invoking the Constitutionally guaranteed freedom to practice and profess a religion. The Supreme Court of India has already definitively ruled that this particular Article of the Constitution does not confer a right to convert.

People can give up their nationality and their political conviction and a party membership but they do so after profound study and thinking and after acquiring a new conviction but in the case of Christian missionaries, it is a businesses venture. They have plans. They have targets. They have marketing techniques, fulltime paid propagandists and retainers in Villages. This is just like multi national business selling spurious drugs under barrage of advertisements. Scores of TV channels are purchased by them for evangelism leading to conversion. Pastors in receipt of huge funds from abroad have risen from rags to riches with beautiful mansions for themselves and churches afterwards. In many Villages of Andhra Pradesh and other states, since several denominations of missionaries are competing, there are several churches while centuries-old temples are getting dilapidated. Their sources of revenue, the lands that they received as endowment from the Hindu rulers and benefactors are encroached and taken away by government for non-Hindu purposes. The militant marketing of a spurious foreign origin religion, converting to which both Gandhiji and Dr B R Ambedkar said, will make them abandon Indianness, that is leading to strife within a family, within a village and the community. This is acute in Orissa because that is the state where the scheduled tribes population is high and their poverty and illiteracy are also high. The missionaries are competitively engaged in programs to reap harvests of converts as enjoined by Pope John who came here at the turn of millennium.

The murder of Swarupananda Swamy in the Kandamal District of Orissa in august 2008 is to be viewed in the context of the conflict raging between missionaries and their harvests of converts on the one hand and Hindus defending themselves from aggressive militant offensive conversions on the other hand. It appears that a number of tribal converts to Christianity are also infested with communism-Maoism. Dalit/tribal converts to Christianity are incited by Christian missionaries are militantly anti-Hindu and so are allied with all sects of communism (the political theology as exclusivist and world-domination seeking as Christianity) with Maoists whose history since the 1920s in India has been one of anti-Hinduism and anti-Indian. It is not yet clear whether the killing of the Swamy is a Christian deed or a Maoist deed [please read the article "**Who killed Swami Lakshmanananda?"** in this issue].

There is an anti-conversion act passed in the times of Congress rule still operative in Orissa. Just as enforcement of many laws goes by default, so is this law. There are not many organised anti-conversion activities by Hindus activity to preserve Hinduism and to prevent conversions. Now Hindus are awakening to the onrushing waves of conversion and are organizing to preserve their

faith and culture against the internationally funded enterprises marketing Christianity like any multi-national corporation (MNC). Communists, since the formation first communist party 80 years ago, have been openly and militantly against Hinduism. That is why they are always aligned with Christians and Muslims both of whom see Hinduism inimical to them as a false religion. So Hindu tribals converted to Christianity and further captured by communism have two forces of enmity and hatred for Hindus.

Till recently, there had been no communal riots between Christians and Hindus on the same scale as between Hindus and Muslims. That is because the Christian conversion activities under British rule were not directly encouraged by the British government. Hindus were able to defend themselves theologically and practically against Christians, challenging and proving that Christianity is much more wanting than Hinduism and therefore Hindus were not in large numbers converted to Christianity. But after the death of Gandhiji and Sardar Patel, Nehru's 'secular' socialist ideology and programs were loudly and patently against Hinduism. He riled against Hindu communalism, an invention of his. Faced with diminishing patronage for churches, Christian missions from affluent countries are using all their financial marketing, technological and propagandist clout and techniques to heap harvests of converts in India, Sri Lanka, Myanmar and China refused to admit Pope John Paul II to their countries. On the other hand, the 'secular' government in India welcomed him. Enjoying our hospitality, the Pope called for "a harvest" of Hindu souls to Christianity. In consequence, financial, technological and marketing abilities of the missionaries have descended upon India. Through their various under-cover social service organizations, they have been able to purchase 'seculars' from different parties. They are in fact receiving positive allurements from governments like Andhra Pradesh where the Chief Minister is a practising and promoting Christian, for their conversion activities. Resistance to them by Hindu society is characterized by Marxists, communists, fellow-travellors and various Christian organizations as onslaught on minorities.

Wherever the Christian conversion machine has become ubiquitous and powerful, Hindus are organizing, though not to a significant extent, to preserve freedom of their religion; they resist to be converted. They counter the propaganda. This is being seen as an obstacle for the Christian conquest of India's souls. Herein lies the seed for Hindu-Christian communal strife and riots just as between Hindus and Muslims. United are the Marxists, Islamist Muslims, missionaries and the Macaulayan-educated [Indian only in blood and colour and unIndian in every other aspects], to demonise Hinduism and their organizations. There are Christian democratic parties in Germany and Italy. If any body starts a Hindu Democratic Party, then this Evil Quartet would characterise it as Hindu fascist. This is verbal violence backed by armed violence.

The strife it is likely to increase in proportion to the militancy of the Christian conversion enterprises. Make no mistake; conversion is not a spiritual movement as several times asserted by Mahatma Gandhi. Social service work Christian missionaries and their cover organisations do in India is with the motive of gaining converts, so said Mahatma Gandhi. Gandhiji even asked the missionaries that if their aim is not gain of converts, could they not do social service in their won countries, where also there are poor people. Why should they leave their own poor brethren and come to India to serve the poor here, if it is not for the evil motive of conversion. The Indian state and patriotic political parties must not allow any organised conversion activities. That is not genuine exercise of the right to profess and practise a religion. It is a fraud; subversive of social harmony and communal peace and family bonds. [Not all members of the family convert. Conversion of some leads to the break-up of the family; that is father against son; daughter-in-law against mother-in-law, as envisaged in the Gospel. Hindus must exercise their right to profess practice and propagate their religion as vigorously as Christian missionaries and their likes.

Resurgence of Razakarism in Hyderabad

Dr T H Chowdary

Sardar Vallabhai Patel integrated 560 states which first acceded to Pakistan but the people- annulled that accession and then integrated with India into India by 15th of August 1947, including Junagarh. Two stood out. One was the Nizam of Hyderabad and the other was Jammu & Kashmir . Jammu & Kashmir was not allowed to be dealt with by Sardar Patel as with other States and Jawaharlal Nehru. Kept that task for himself. He internationalised it by taking it to the United Nations. To scotch the accession of Nizam's Hyderabad to Pakistan and the Nizam's intention of declaring it as an Independent Islamic Kingdom, Sardar Patel succeeded after great labours in getting the Nizam to accept a Stand-still Agreement in November 1947 valid for one year. He sent Sri K M Munshi as the Agent General of the Government of India in Hyderabad. Munshiji was eye witness to the rapacity and goondaism of Razakars and the complicity of the Nizam and his Prime Minister, Laik Ali. He was reporting to Jawaharlal Nehru, the Prime Minister. The atrocities of Razakars and Nizam's police on Hindus [and also Communists' guerilla war to turn Telangana as Yenan (China) of India into a communist base for the conquest of India and the conspiracies of the Nizam and Razakars. Nehru was not only ignoring Munshiji's reports, but was almost dismissing them as reports of a Hindu communalist! [Story of the renovation of the eternal shrine Somnath and role of Nehru on the one hand and Munshiji rand Rajendra Prasad on the other would be written about in future essays]. Munshiiji was also reporting to Sardar Patel; more importantly, through conversations. Munshiji and Sardar Patel were privy to one another's plans to ensure the unconditional accession and integration of Nizam's Hyderabad to the rest of India. Munshiji in his books, *"The End of An Era" and "Pilgrimage to Freedom"* has not only reported the facts but interpreted them to bring out the Islamist mind working in Hyderabad and the anti Hindu bias of Jawaharlal Nehru and the fearless and unswerving determination of the Sardar to remove this cancer of Islamic kingdom in Pakistan from the heart of India. We are giving certain excerpts from these two books.

These are important to be known for, the ruling Congress party, the Telugu Desam and the Telangana Rashtra Samiti and all other parties including of course, communists especially, underground Maoists, are showing their indifference bordering on encouragement, to the resurgence of Razakarist Islamist militancy. The child of the, Ittehadul-Muslimeen of Kasim Rizvi, the MIM is taking up the mantle of its agnomious forbear. The ruling Congress Chief Minister proudly says that this is a government of minorities and his Minister for Muslim Welfare, Shabbir Ali, day after day is announcing hundreds of crores of rupees of grants for Muslims. The TDP and the TRS are competing with one another to please and appease Muslims in the fond hope of getting their votes.

We are reproducing in this issue, a senior Muslim Congress leaders' public demand [Andhra Jyothi 24.08.2008] that Muslims should be given proportionate representation in legislatures and a rebutting response to that from the Pragna Bharati. While this is going on, all the 'secular' parties combine in the Andhra Pradesh Legislative Assembly to pass a resolution calling upon government of India to amend the Constitution to give proportional representation to BCs, the prelude to similar resolution for giving proportional representation to Muslims and separate electorate for them as before 1947. - Editor

"…The President of the Ittehadul-Muslimeen has appealed for five lakhs of Razakars. He has stated that women are also being prepared for a fight on the borders of Hyderabad, which necessarily implies a war with India. He has openly declared again and again that Hyderabad is an Islamic State and that sovereignty therein vests in the Muslims in Hyderabad. He has called upon the Razakars to liberate the Muslims of India from the government of India and has charged my [India's] Government with supplying arms to those who carry on violent political activities in Hyderabad. These pronouncements, coming as they do from the President of the Party to which a majority of the Ministers in your present Government owe allegiance, are calculated to inflame the Muslims of the State and in the whole of India against the non-Muslims and the Dominion of India. …..."

"….. Jawaharlal Nehru was averse to the line followed by Sardar. At one stage, it was suggested to Sardar that I [Kulapati K M Munshiji] should be replaced by someone else at Hyderabad. Sardar would not think of it. More than once I was disgusted at being distrusted by my Prime Minister, having had to provide independent corroboration every time I reported an atrocity on the part of the Ittehad. I would have thrown up the job but for Sardar's confidence in me."

Revival Of Razakarism In Hyderabad

In June 1948 itself after lot of persuasion by Mount Batten who was very favourably inclined to Nizam to give special status and like any other Indian state and despite the advise for Sir Walton Moncton, whom Sardar Patel reckoned as a legal luminary of fearless excellence the Nizam declined to accept the lines which have been drawn upon by Moncton and Mount Batten. "If they had been accepted it would have left a new Pakistan in the center of India", observed Kulapati K M Munshiji. Those terms and conditions were acceptable to Jawaharlal Nehru. Sardar Patel did not intervene for he was sure as advised Kulapati K M Munshiji that the Nizam who was under the thrall of Razakars and advice the Pakistan would never accept them. It is sheer providential fro bharati that the Nizam rejected those terms and conditions leading to a standstill agreement and then finally march of Indian troops to finish all hopes of rearing a Pakistan within India. How Jawaharlal Nehru was upset with Munshiji and Sardar Patel for liquidating the Islamist Pakistani cancer in heart of India is brought out in the following narration [page 172 & 175]

"……When I [Kulapati K M Munshiji] was back in Delhi Sardar insisted that I should call on Jawaharlal Nehru as a matter of courtesy. When I went to the Prime Minister's office in Parliament House, he came out in the ante-room and frigidly accosted me: "Hello, Munshi". "I have come to call on you, now that I am back in Delhi," I said. He almost turned as if to go; then he turned round, shook hands with me and left.

"I told Sardar how sorry I was to have accepted his advice to see Jawaharlal Nehru. Sardar laughed and said, "Some of them are angry that you helped in liquidating the Ittehad power. Some others are angry that you did allow them to remove the Nizam from Hyderabad straightaway. Some cannot vent their anger on me, and therefore make you the target……."

Sardar's Warning Rejected

"…….If Jawaharlal had his way, Nizam's Hyderabad would have remained unintegrated and would have become a second Pakistan in the "belly" of India, an intensity hostile State separating the North from the South— although after the success of the police action Jawaharlal Nehru was the first to go to Hyderabad

to receive an ovation as the liberator of Hyderabad!

But for Jawaharlal Nehru, who, under the influence of Sheikh Abdulla, tool away the portfolio of Kashmir from Sardar's States Ministry, Kashmir would never have become the problem that it has been.

But for Jawaharlal Nehru's rejection of Sardar's advice on the Tibetan question, we would have had a buffer State between India and China. Sardar's uncanny vision enabled him to discern as far back as 1950 the portents across our north-eastern border and the dangerous implications of our foreign policy in that direction.

During the Cabinet meeting on the Tibetan question all of us acquiesced in what Jawaharlal Nehru had already done, only one or two of us venturing to voice feeble criticism. Among them was Sri N V Gadgil for whom there was a snub: "Don't you realize that the Himalayas are there?" I timidly ventured to say that in the seventh century Tibetans had crossed the Himalayas and invaded Kanauj…" ⌫

"Sometrue Facts About Actual Situation In Jammu & Kashmir"

❖ In Jammu, Rapid Action Force [RAF] of the government of India was put into action against the demonstrators of the Sri Amarnath Yatra Sangarsh Samithi [SAYSS].

❖They were given orders to shoot if the demonstrators wouldn't disperse. The RAF men exclaimed, "they are carrying India's national's tricolour flags; they are saying Vande Mataram; what for are we to shoot them? Saying this, they desisted from shooting. Then Jammu & Kashmir police was pressed into action to shoot the demonstrators.

❖'Secularists', and communist "intellectuals" are saying that this is a communal agitation and is spearheaded by the BJP. "The BJP is politicizing the whole affair", say Congress and 'secular' warriors of the casteist parties in the UPA. The government at the Center is led by Congress party. It was a Congress party's Chief Minister in Jammu & Kashmir, whose government gave the land on lease. Why don't the Congress defend its own action?

❖Why did the Governor, whom the Congress-led UPA sent to Jammu & Kashmir withdraw the allotment of the land? When the Congress does not explain, who should explain? Is there any decision of any government which is not taken by a political party and if the decision taken by political parties running the government is wrong, discriminatory, non 'secular' and unjust, it is the duty of every political party to agitate against the wrong decision. The BJP is doing its national duty. Other political parties are engaged in pleasing a community in the hope of getting votes.

There is no local government. It is now purely a government of the Union operating through the Governor. Jammu & Kashmir is under Presidents rule and therefore the government of

the state is controlled by UPA which is led by the Congress. Congress has got a record of always trying to appease and befriend Muslims there by creating a problem. Recent examples are:

❖Shah Bano case. The Congress led by Rajiv Gandhi breached the Supreme Court's decision. It encouraged its nationalist Muslims leader ....

❖To speak vehemently against the Muslim clergy which opposed the Supreme Court decision in regard to Shah Bano. And when the Muslim opposition turned overwhelming the Congress dropped the nationalist Moslem from the cabinet. And passed a legislation to set the Supreme Court's decision at naught. Out of 'secular' tax monies of India, it decided to pay alimony to the Muslim divorced women. This is purely non-'secular' and a communal decision.

❖It was Congress under Rajiv Gandhi which opened the locks of the Ram Lala Mandir in RamaJanma Bhoomi in Ayodhya to paucity Hindus enraged by the Shah Bano affair Rajiv Gandhi started his 1991 election campaign from Ayodhya promising Rama Rajya and we know how all this led to the pulling down of the disputed Babri structure.

❖It is the Congress led government which is not carrying out the Supreme Court's verdict that Mohammed Afzal, the terrorist who wanted to kill all the Members of Parliament, be hanged. It is the last and last but one Congress and PDP Muslim Chief Ministers of Jammu & Kashmir who warned the central government that India would go up in flames if Afzal is hanged. Who is communal Congress or the BJP?

❖The government is simply capitulating to fundamentalist, secessionist, communal terrorist, elements among Muslims.

❖When Muslims of India are getting land from government for building Haj Houses Urdu Ghars, Shadikhanas, Mazars and mosques and when the government is sending tens of thousands of Muslims to Mecca on their Haj pilgrimage subsidising to the extent of Rs.348 cr in 2005-06 and increasing amounts year after year thereafter. Should not Muslims in India tell the Muslim agitators in Kashmir that what they are doing will hurt Muslim interests in India? And that if the respect that Hindus show to Islam and its shrines in India, is not reciprocated in Kashmir, Islam will come into disrepute? Is this not the duty of the Muslim civil society? Their silence or just, giving a statement and doing nothing contrasts very loudly with Muslims agitation in regard to Shah Bano case, Khilafat Movement etc.

❖How humiliating, and shameless it is for the Prime Minister of India to telephone Yasin Asin Malik, the terrorist on hunger strike in Sri Nagar to enquire of this health and assure him justice, while just not bothering about Satish Punche who is also on hunger strike since ten days prior to Prime Minister's call to Malik? Does it not show that the 'secular' Prime Minister and his party are more solicitous and more accommodative and frightened by violence- prone secessionist Muslims rather than to loyal Hindu citizens of India?

❖The agitation of Hindus in Jammu has been peaceful. All the violence is on the part of police. The agitators in Kashmir Valley are not only violent; they are anti India and anti Hindu and pro Pakistan.

Here are their slogans:

"Pakistan Jindabad" They waved the Pakistan flags. "We will share the land with Hindus over our dead bodies".

❖It is significant to note that the Amarnath Shrine Board pays Rs 2 cr as rent for the land given on lease and for use of it just for two months during the period of yatra. The structures are prefabricated units which will be dismantled after the yatra and stored

somewhere and reinstalled for the period of the Yatra.

❖Communist "intellectuals" say that the weighty reason for cancelling land allotment is the fear of pollution. This is a falsehood indulged in by fellow-travelling above ground people's army 'intellectuals'. The land allotment was cleared by the J& K government's Department concerned with Environment Protection, the Forest, Law, and Home Departments. Besides, a few thousands of acres of forestland had been given for state and national high ways in Kashmir. Was then there no question of environmental pollution?

❖The Sri Amarnath Shrine Board is ***not an organisation of Hindus***. It was created by an act of the Jammu & Kashmir legislature, with the Governor as the ex-officio Chairman.

❖The agitation by a number of Islamist organizations known for their anti-Indian activities and actually participated in by the PDP (which claims to be 'secular' and nationalist) is essentially anti-India, anti-Hindu movement. Governments claiming to be 'secular' are terribly afraid of Islamists' sentiments, however, flimsy they are. In order to preserve peace. They want that Hindus must always agree to whatever Islamists say or ask for. If Hindus don't agree, they are communal according to 'secularists' and their parties and their governments sentiments of Hindus should be totally ignored. This position is anti-'secular' and anti-people and promotive of communal, divisive, secessionist, anti-national, anti Indian activities. **That is why every loyal patriotic citizen of India and their parties (who are true to secularism and India as 'secular' country) must condemn the action of the UPA government in permitting its appointee Governor and his government from withdrawing the allotment of the land on long lease to Sri Amarnath Shrine Board.** ⌫

Sixty Years After Hyderabad Liberation

Dr T H Chowdary

On the termination of British rule in India, and lapse of Britain's paramountcy over Indian States on the 15th of August 1947, 500 and odd Indian princes and Maharajas and Nawabs were free to accede to India or Pakistan or declare Independence. The Nawab of Bhopal tried to form a Federation of the "States" of the Princes and Nawabs as an entity Independent of India. Sardar Patel scotched all that fantasy and treachery. By appeal, persuasion and veiled threats, he integrated all but three states out of 565. Junagarh was ruled by a Muslim Nawab who acceded to Pakistan. The people revolted and the ruler, Shah Nawaz Bhutto ran away to Pakistan and Junagarh became part of India. The Nizam of Hyderabad wanted to be an Independent Islamic kingdom. The control of his government was taken over by fanatic Razakars, Islamist goondas led by Kasim Rizvi. The Nizam made a donation of Rs.10 cr (equivalent to Rs.10,000cr now) to Pakistan ***as its birthday gift.*** Advised and controlled by Rizvi and Laik Ali, his Prime Minister he did not accede either to India or to Pakistan. India nudged him to sign a Standstill Agreement to ensure that he would not treat with any foreign powers and not declare Independence but would take a little time to take the right decision, namely to accede to India after negotiations. But encouraged by Islamists, Pakistan and some foreign powers, he sent a delegation to the United Nations (21.08.1948) lodging a complaint against India's aggression on his "Kingdom". Within Hyderabad, the Razakars were looting and burning, molesting and carrying out forced

Conversions to terrorise people to submit to their will. and were perpetrating. They invited Moslems from all over India and

were settling them in Hyderabad to change the demography of the State. (Just as they now shelter ISI agents, Bangladesh Moslems and Pakistanis). Communists took to arms to establish a communist Telangana Republic. The Nizam lifted the ban on Communists in his State in 1948 (even as the neighbouring Madras Presidency banned the Communist Party as it was waging an armed struggle against the newly independent India, characterizing the Nehru government as a stooge of Anglo-American imperialism). The Nizam instructed his cadres to resist the Indian Army if Hyderabad was invaded"!. (Page 194, The Last Nizam by John Zubrzycki). Hindus of the Nizam's Hyderabad sent delegation after delegation to meet with the Prime Minister, Jawaharlal Nehru pleading for protection against Nizam and his Razakars. He would not be moved. Nehru was opting for "a policy of magnanimity (!) rather than oppression when considering how to treat the Nizam!. "held thata generous approach could strengthen the country for reducing communal tension and giving greater security to minorities'. He said, "It (his generosity) would undermine the policy which Pakistan continues to pursue against us and I think that it would improve our position in Kashmir (what a vain hope.-Ed). Abroad it would be a feather in our (his-Ed) cap. "(Page 204). While Nehru was day-dreaming and wanting to add feathers in his cap, it was Sardar Patel who was thinking of India and its people, not about Pakistan and foreign acclaim.

Quite a few Hyderabad delegations went to Sardar Patel. He heard them in anguished silence and assured them that proper action will be taken at proper time. Mountbatten, Nehru's friend and Counsellor was still the Governor General. Sardar Patel knew that Mountbatten and Nehru together would not allow India's intervention in Hyderabad. Mountbatten demitted his office on 21st June 1948 and Rajaji took over. By then Sardar has hatched his plan to march the Indian army into Hyderabad. Mohammed Ali Jinnah died on 11th September 1948, three days before Indian armies were to march. Commander in Chief of the Indian army was, a Briton, Claude Auchinlek. He pleaded with Sardar Patel that when Pakistan was in grief due to Jinnah's death and so were Indian Muslims, it would not be proper to march the army against the Muslim-ruled Hyderabad state. Sardar Patel dismissed his objections and directed him to carry out his orders. Syria, a Muslim country took up Nizam's case against India in the United Nations' Security Council. Before the Council could take up the complaint for discussion, Sardar Patel finished the Police Action on 17th September 1948, four days after it was began. His Exalted Highness, The Nizam of Hyderabad became His Exhausted Highness. He acceded to India and invited the Indian General J N Choudhury to take over. Sardar Patel cared not for Jawaharlal Nehru and his concern for the sentiments of Muslims of Pakistan and India and the "acclaim" of foreigners in preference to the security and integrity of India! [Jawaharlal Nehru did not allow Sardar Patel to deal with Jammu & Kashmir; he kept it for himself. He was also India's External Affairs Minister. While the Home Minister, Sardar Patel treated the accession of India's states as Indian matter, Nehru treated the Kashmir- matter as an External Affairs matter. While Sardar Patel scorched the UN intervention, Nehru voluntarily took the Kashmir matter to the United Nations; Nehru internationalised Kashmir. The pro-Pakistan, anti-India terrorists in Kashmir Valley are now in August 2008 taking the matter, "ndia's aggression on and oppression of Muslims in Kashmir"to the United Nations; they are not the first. Jawaharlal Nehru was the first to take the matter to the United Nations.]

The communists in the Telangana areas of Nizam's Hyderabad who were earlier fighting the Razakars and the Nizam to establish a Telangana Republic, had now turned their guns against

India, characterizing Nehru's government as a stooge of Anglo-Indian imperialism and India's Independence as bogus. Indian Communists were tutored to fight Nehru's India by communist theoreticians in the UK, COMINFORM (post Second World War, Pope and Caliph-like for communists) and Stalin. Since the communists turned against India, the remnants of the Nizam's forces and Razakars made over their weapons to the communists. This is yet one more instance of the communists' immense, unsolicited love and support for Muslims in India. {The other grave instance is the acceptance of Mohammed Ali Jinnah's characterisation of Muslims as a separate nation, different from the Indian nation and Moslems therefore are entitled to the partition of India and establishment of their national Islamic state. No wonder now, once again it is communists, their fellow-travelling ex-judges and professors and advocates who have constituted a "People's Tribunal", to establish that the Indian government is oppressing Muslims in Hyderabad, Muslims who are being apprehended or questioned as part of the investigations into the jihadi terrorist bombings in Bengalure, Hyderabad, Ahmadabad and other places.

The Kannada-speaking parts of Nizam's Hyderabad were merged in the Karnataka state, the Maratha-speaking areas of Nizam's Hyderabad were merged with Maharashtra state and Telugu speaking parts were merged with Andhra to form Andhra Pradesh, after the State's Reorganisation Report in 1956. Since then, the governments of Karnataka and Maharashtra, both of them almost always Congress or (in Karnataka, 'secular' Janata Dal also), have been declaring 17th of September as a holiday in the respective areas and officially celebrating the liberation of those areas from the Nizam's and Razakars' rule. This does not happen in Telangana area of Andhra Pradesh. Why is this? This state has been ruled by 'secular' Congress and TDP. Is ending of the Muslim rule of Nizam in Telangana a communal act? And was the government of India guilty of communalism in liberating Telangana area from the rule of Nizam and Razakars? Successive governments of Andhra Pradesh have even been frowning upon those organisations which have been observing 17th September as a day of liberation from Nizam's misrule. This is what secularism is!

There is a Swamy Ramananda Theetha Trust and Institute in Hyderabad; Sri K V Keshavulu the venerable Congress-man is its chief executive. At the usual annual meeting this year (2008) Members of the Trust and institutes from Marathwada and Karnataka regions attended the meeting. They inquired of its chief executive as to why his governments is not declaring 17th September a holiday to celebrate liberation of Telangana areas from the Nizam. The Chief Executive has taken up with Sri Veerappa Moily who is Subedar of Sonia Gandhi in charge of Andhra Pradesh Congress, that he may advise the government of Andhra Pradesh to act in the manner of the governments of Maharashtra and Karnataka. Silent Moily's aide is reported to have replied that the celebration of 17th September as Liberation Day in Telangana would offend the sentiments of Muslims and that the Chief Minister of A P should not be embarrassed in view of impending elections. This is secularism, as practised by Congress (I). It is not that the other 'secular' parties like TDP would not do like the Congress. They too care for the sentiments of Muslims and outbid the Congress to please and gratify whom they consider their vote bank.

In these circumstances where is the question of any 'secular' government in Andhra Pradesh or elsewhere in India ever willing to catch jihad terrorists, much less punish them? Even the feeble attempts that the intelligence and law enforcing government agencies are making, to find out who the terrorists and their supporters are, are fiercely opposed by Muslims, their perpetual friends,

Marxists and various brands of communists, all masquerading as champions of human rights and civil liberties. They have constituted a People's Tribunal and got all the Hyderabad Muslims who were questioned by the intelligence and investigative agencies to depose that they had been tortured, and harassed because they happen to be Muslims. Questioning them is held to be violation of civil liberties and human rights. So, the Tribunal is submitting to the Human Rights Commission to inquire into this government violation of Muslims' human rights. They are not telling the country that Muslim countries do not accept the United Nations' Universal Declaration of Human Rights; Muslim countries have come out with their own ***Islamic Declaration of Human Rights,*** to emphasize that they are not part of the non-Muslim humanity, but a separate, distinct species of homo-sapiens namely ***Muslims***.

So, after 60 years of the end to the Nizam's and Razakars's rule in Telangana, the heirs and descendents of the Razakars have once again come to exercise de facto rule, if not in the whole of Andhra Pradesh, in Hyderabad and its environs. A senior Muslim Congress leader who happens to be the Vice-Chairman of the Andhra Pradesh Legislative Council has audaciously written in a Telugu paper that despite seven centuries-long identification with and part of India's life, Muslims are not having adequate representation and that they are leading insufferably hopeless lives in India and that they should be given representation in legislatures and elsewhere in proportion to their furiously growing population; despite 10% Moslems holding all power over 90% Hindus till as recently as 1948 in Telangana. The pre-1947 Muslim question is back in India, more so in Andhra Pradesh, with Hyderabad becoming the factory and safe house for jihadi terrorists. And it is, as in the past, tolerated by not only Congress but by numerous 'secular' parties. To forget history, is difficult. It is dangerous to remember too!

"The TIMES (LONDON) ran a thousand words obituary [1967] over Asaf Jah Nizam as a miser who shuffled around his Palace in a battered face worrying about the grocery bills for his three wives, 42 concubines, 200 children, 300 servants and ageing retainers, including his private army armed with muzzle loaders" Page XIV

The Nizam had 400 women in his Zanana

Nov 1766, Nawab Asaf Jah Nizam Ali Khan ceded Northern Sarkars to the English who agreed to pay Nizam a rent of Rs.900,000 per annum

In August 1968, 500 members of the newly formed Nizam's Estate Dismissed Employees' Association marched on Chiran Palace demanding severance pay and pensions

The Nizam formed 54 Trusts (Page 242)

Zahir Ahmed served as Hyderabad's representative at the United Nations Security Council complaining against India's "aggression" on Hyderabad. He had been closely associated with Walter Monckton in negotiations between Hyderabad and the government of India. After the Police Action Nehru appointed him to wind up Hyderabad affairs in London……….He Hindu good connections with Nehru-Indira Gandhi family (Page 241)

[Not only Zahir Ahmed but many other Muslims, 'nobles' khandanis, who were conspirators and counselors of the Nizam in his efforts to declare himself as an independent Islamic country were favoured by Jawaharlal Nehru and given high positions in his government-Ed]

తెలంగాణ విమోచన షష్ట్యబ్దపూర్తి విఘటక శక్తుల విజృంభణ

డా॥త్రిపురనేని హనుమాన్ చౌదరి

నైజాం నవాబు పాలనలోని తెలంగాణ, మరాఠ్వాడ, కర్ణాటక ప్రాంతాలు 1940వ దశకంలో ఆధిక్యత కోసం పెనగుతున్న నాల్గు శక్తులకు రణరంగం. వీరు నైజాం నవాబు మజ్లీస్ ఇత్తెహద్ ఉల్ ముస్లమీన్ (యం.ఐ.యం), హైదరాబాద్ స్టేట్ కాంగ్రెస్, కమ్యూనిస్టు పార్టీలు. యం.ఐ.యం 1926లో, ముస్లింలను సంఘటిత పఱచి నైజాం నవాబును మహాబలవంతునిగా చేయుటకై హిందువులను మతం మార్పించి ముస్లిం మెజారిటీ సాధించుటకై నవాబుగారి ఆశిస్సులతో స్థాపించబడింది. 1946లో లాటూరు పట్టణంలో చిన్న లాయరుగా ఉన్న, అలీఘర్ ముస్లిం యూనివర్సిటీ పట్టభద్రుడు కాసింరజ్వీ యం.ఐ.యం మూడవ అధ్యక్షుడయి, హైదరాబాద్‌ను ఒక స్వతంత్ర ఇస్లామిక్ రాజ్యంగా చేయదలచి, నానా భీభత్సం సృష్టించి, చివరకు నైజాం పదవీచ్యుతికి, హైదరాబాద్ భారత్‌లో విలీనమవడానికి ప్రధాన కారకుడయ్యాడు. ఆ 1940 దశకంలోనే, కమ్యూనిస్టులు ముందు యం.ఐ.యం, రజాకర్ మూకలుతోనూ, తరువాత వారి అవశిష్టాలతో కలసి, భారత ప్రభుత్వ పోలీసు సైన్యాలతోనూ యుద్ధం సలిపి అణచివేయబడ్డారు. 1947 ఆగస్టు 15 తర్వాత స్వతంత్ర దేశంగా ఉండటానికి ఆయుధాలను రజాకర్ అల్లరి మూకలను, సైన్యాన్ని ఏర్పరచుకోవడంతోబాటు పాకిస్తాన్‌కు జన్మదిన శుభాకాంక్షలుగా పదికోట్ల రూపాయలను దానం చేయటం, హిందువులను నానా విధాలుగా భాదించడం ఇతర రాష్ట్రాల నుండి ముస్లింలను రప్పించుకొని, తమ సంఖ్య పెంచుకోవడం అప్పటి వైస్‌రాయ్ తర్వాత గవర్నర్ జనరల్ అయిన మౌంట్‌బాటన్ సానుభూతితో భారత ప్రభుత్వంతో ఒక విశిష్టమైన ప్రత్యేకమైన ఒడంబడికను కుదుర్చుకునే మిషతో అంతంలేని మంతనాలు జరపడం, ఢిల్లీలో ఒప్పకున్న షరతులను, హైదరాబాదు వచ్చి వాటిని తిరస్కరించడం ఇలా జరుగుతుండగానే, ఐక్యరాజ్యసమితి భద్రతా మండలి భారతదేశం హైదరాబాదు మీద నిష్కారణంగా దండయాత్ర చేయబోతోందని ఫిర్యాదు చేసి అచటకి ఒక ప్రతినిధి మండలిని పంపడం కాసిం రజ్వీ ఢిల్లీలోని ఎర్రకోట మీద ఇస్లాం జెండాను ఎగురవేస్తారని, యావద్భారతంలోని ముస్లింలు తనకు అండగా ఉండి భారత ప్రభుత్వం మీదకు ఎదురు తిరగాలని కోరడం ఒక విపత్కర పరిస్థితిని సృష్టించాయి. నెహ్రూ నైజాంకు వ్యతిరేకంగా ఏ కఠిన చర్యను తీసుకోవడానికీ సుముఖులు కాదు. 1948 జనవరిలో కె.ఎమ్.మున్షీ గారుభారత ప్రభుత్వం యొక్క ఏజంట్ జనరల్‌గా హైదరాబాదు పంపబడ్డారు. వీరు ఎప్పటికప్పడు హోం మంత్రి అయిన సర్దార్ వల్లభాయి పటేల్ గారికి రజాకర్లు నిజాం ప్రభుత్వం, కమ్యూనిస్టులు చేస్తున్న ఆగడాలను గురించీ, వారి కుట్రలు, యుద్ధ సన్నాహాలను గూర్చి చెబుతూ, రాస్తూ ఉండేవాడు. 1948 జూన్ 21న మౌంట్‌బాటన్ పదవీ విరమణ చేసి ఇంగ్లాండుకు వెళ్లిపోయాడు. దాంతో సర్దార్ పటేల్‌గారు నిజామ్ మీద సైనిక చర్య తీసుకోకపోతే పరిస్థితులు విషమిస్తాయని 1948 సెప్టెంబరు 13వ తేదీన ఉదయం 4గంటలకు భారత సైన్యం హైద్రాబాదును నిజాం నుండి విముక్తి చేయడం కోసం పంపించే ఆజ్ఞను మన సైన్యాధిపతికి ఇచ్చారు. ఆయన బ్రిటీష్‌వాడు. ఆయన జిన్నాగారు చనిపోయిన తరువాత పాకిస్తాన్ సంతాపంలో ఉండగా భారత్‌లోని ముస్లింల మనోభావాలకు కష్టం కల్గిస్తుందని ఈ సైనిక చర్యను వాయిదా వేద్దామని పటేలుగారికి సలహానివ్వగా, "చెప్పినట్లుచేయ్" అని పటేల్‌గారు గద్దించారు. ప్రవేశించిన నాల్గురోజుల్లో భారతసైన్యం నిజాం సైన్యాన్ని, రజాకార్లను తుదముట్టించింది. సెప్టెంబరు 17న సాయంకాలం 4:18 గంటలకు తన రేడియో మీద నైజాం నవాబు తన లొంగుబాటును ప్రకటించి, తన ప్రధానమంత్రి లాయక్ అలీని పదవీచ్యుతుణ్ణి చేసి, మన సైన్యాధిపతియైన మేజర్ జనరల్ చౌదరీకి హైదరాబాద్ ప్రభుత్వాన్ని అప్పగించాడు.

ఈ చరిత్రలోని కొన్ని ముఖ్యఘట్టాలను తలచుకుంటే హైదరాబాదులో, దేశంలో పునరావృతం అవుతున్న విభాజకత, యం.ఐ.యం వారసుల దినదినాభివృద్ధి చెందుతున్న కిరాతక చర్యలు మనం అర్థం చేసుకోగల్గుతాం. వాటిని నియంత్రించడానికి మనకు సరియైన అవగాహన కల్గుతుంది.

1940వ దశకంలో దీన్‌దార్ అనే ఒక ముస్లిం మతసంస్థ బలవంతపు మతమార్పిడులకు ఉద్యమించింది. నిజాం ప్రభుత అండదండలు దీన్ దారుకుండేవి. ఈ మధ్యనే ఆ దీన్‌దారు రంగంలోకి తిరిగి దిగి, హైదరాబాదులో మత కల్లోలాలు రెపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. ఆవానుల్‌వాన్ అనే తమ పుస్తకంలో ముస్లింలకు దీన్‌దార్ ఇలా ఉద్బోదించింది. "ఓ ముస్లిం సోదరులారా! మన పవిత్ర గ్రంథం ఖురన్ మీకు ఒకే ఒక పాఠాన్ని చెప్పింది. అదేమిటంటే మీరే దేశంలో నివసిస్తున్నారో దాన్ని పాకిస్తాన్‌గా చేయాలి. మరో మాటల్లో ముస్లిమేతరులను ఖురాన్ పవిత్ర జలాలను నిర్బందంగా తాకించాలి. "మూడు వంతులు పేడ, ఒక వంతు పాలు ఉన్న పాత్రను శుభ్రమైనదనలేము..". "కాఫిర్లు ఉన్నంతకాలము ఏ దేశాన్ని పాకిస్తాన్ అనలేము." దీన్‌దార్ నియంత సిద్దిఖీ హిందువుల మీద "జీహాద్" ప్రకటించి లక్షమంది ముస్లింలను హిందువులపై యుద్ధం కోసం ఆహ్వానించాడు.

ఇక కాసిం రజ్వీ ప్రగల్భాలు

1948 మార్చి 31న ఆయుధ సంచయ వారాన్ని ప్రారంభిస్తూ గర్జించాడు. "హైదరాబాదు ఒక ఇస్లామిక్ రాష్ట్రం... భారతదేశం మనపై దురాక్రమణ చేస్తే, భ్యారత్‌లోని 4.5 కోట్ల ముస్లింలు భారత ప్రభుత్వంపై ఎదురు తిరిగి తమ జెండా నెగురవేస్తారు. హిందువులు కాఫర్‌లు. రాళ్లను, కోతులను పూజిస్తారు. ఆవు మూత్రం తాగుతారు. ఆవు పేడ తింటారు. హిందువులు రాక్షసులు. వారు మనమీద పరిపాలన చేయసాహసించడం ఆ దురాశ ఒక పగటి కల.... దానికి జవాబు ఝుళిపించిన ఖడ్గం". ఇంతటితో ఆగక 1948 ఏప్రిల్ 8వ తేదీన మరో ప్రలాపం చేసాడు, " హైదరాబాదు దత్త మండలాను (రాయలసీమ) తిరిగి స్వాధీనం చేసుకుంటాం. బంగాళాఖాతం యొక్క జలాలు మన సార్వభౌముని పాదాలను కడిగే రోజు దూరంలో లేదు. మన ప్రభువు హైదరాబాదు, బేరార్‌ల నిజామే కాదు, ఉత్తర సర్కార్ (నెల్లూరు నుంచి శ్రీకాకుళం వరకు ఉన్న జిల్లాలు)లకు కూడా నిజామే!"

1947 ఆగస్టు 15న హైదరాబాదు నిజాము ఐక్యరాజ్యసమితి యొక్క సహాయాన్ని అర్థిస్తూ "భారతదేశం నైజాం యొక్క సార్వభౌమత్వంపై యుద్ధం ప్రకటించిందని" చెప్పారు. 1948 సెప్టెంబరు 7వ తేదీన హైదరాబాదు రాష్ట్రంలో రజాకర్ల, కమ్యూనిస్టుల దౌష్ట్యాలను ఆపటానికి ప్రజల ప్రాణ రక్షణకై, నిజాం ప్రభుత్వానికి సహాయం చేయడానికి భారత సైన్యాన్ని పంపిస్తానని సర్దార్ పటేల్ ఉత్తరం వ్రాసారు. నైజాం నుండి ఏ జవాబు లేదు. సెప్టెంబరు 9న సర్దార్‌పటేల్ 13వ తేదీన భారత సైన్యాన్ని పంపడానికి ప్రభుత్వంచే నిర్ణయం చేయించారు. సెప్టెంబరు 12న పాకిస్తాన్ నిర్మాత, ఆ దేశపు గవర్నర్ జనరల్ మహమ్మదాలీ జిన్నా చనిపోయారు. అపుడు మన దేశ సర్వసేనాని బ్రిటీష్ వాడైన జనరల్ బూకర్. "పాకిస్తాన్, ముస్లింలు శోకంతో ఉన్నప్పడు, ఆ అదను చూసుకుని భారత్ హైదరాబాదుపై దండయాత్ర చేసిందనీ, ఇతర దేశాలు నిందిస్తాయి. బాంబే, ఢిల్లా, అహ్మదాబాదులను బాంబు చేయడానికి హైదరాబాద్ వాయుసేనలు సిద్ధంగా ఉందని హెచ్చరించాడు బూకర్. ఆ మాటలు పక్కనబెట్టి "ఆజ్ఞను అమలుచెయ్" అని సర్దార్ పటేల్ హూంకరించారు. సెప్టెంబరు 17వ తేదీన నిజామ్ పాలన అంతమయిపోయింది. రజాకర్లు తమ గడ్డాలు తీసివేసి తమ సైనిక దుస్తులను విడిచి ఇళ్లల్లో దాక్కున్నారు. 1948 నవంబరు 23న నైజాం భారత్ యొక్క రాజ్యాంగ చట్టాన్ని ఒప్పుకుని తన రాజ్యాధికారాన్ని త్యజించాడు.

"భారత సైన్యాలు గనక హైదరాబాదులో ప్రవేశిస్తే కోటీఅరవై లక్షల హిందువులను సజీవ దహనం చేస్తామన్న" రజ్వీ తోకముడుచుకుని భారత సైన్యానికి బందీ అయినాడు.

సర్దార్ పటేల్ యొక్క ధైర్యం, అచంచల విశ్వాసం విభజన తర్వాత మిగిలిన భారతాన్ని అంతర్గత శత్రువులు లేకుండా అభేద్య రాష్ట్రంగా ఏర్పాటు చేయాలనే ధృఢనిశ్చయం మనకు స్ఫూర్తి దాయకం కావాలి. లోక్‌సభలో సైనిక చర్యకు ముందు ఐక్యరాజ్యసమితికి వెళ్లడానికి హైదరాబాదు సంస్థాన ప్రతినిదులకు సౌకర్యం కల్పిస్తాయనే ప్రశ్నకు ఆయన సమాధానం: "Yes, Just in the same way as ... would give the facilities of Madras to go to UNO for the Zamindari (abolition) Bilb."

ఈనాడు హైదరాబాదులో కొన్ని ముస్లిం వర్గాలు, పాలకపక్షంలో దూరినవారి ప్రతినిధులు, మంత్రులు ఏం చేస్తున్నారో, ఏం సాధిస్తున్నారో గమనిస్తే, తిరిగి యం.ఐ.యం హైదరాబాదు పాత నగరంలో తన ఆధిక్యతను స్థాపిస్తోందని తెలుస్తుంది. పాకిస్తాన్ నుంచి, బంగ్లాదేశ్ నుంచి వచ్చిన చొరబాటు ముస్లింలను పోలీసులు పట్టుకుంటే, దౌర్జన్యపు ప్రదర్శనల ద్వారా వారిని విడిపించుకుంటున్నారు. పాతబస్తీలో మంత్రులు కూడా వారి అనుమతి లేనిదే, తనిఖీలకై ప్రవేశించటానికి వీల్లేదంటున్నారు. సాహసించిన మంత్రులు క్షమాపణ చెప్పి పలాయనం చేస్తున్నారు. వారి అక్రమ కట్టడాలను నిలిపివేసే ప్రభుత్వాధికారులను దుర్భాషలాడి, బలప్రయోగం చేస్తూ గాలిలోనికి తుపాకులు పేలుస్తూ, విధులను నిర్వహించే ప్రభుత్వాధికారుల మీద పోలీసు కేసులను పెట్టించగలుగుతున్నారు. మక్కామసీదులో బాంబులు పేలిన తరువాత బయటకు వచ్చి హిందువుల దుకాణాలను కార్లను ఆస్తులను విధ్వంసం చేస్తున్న మూకలను అదుపులోకి తీసుకున్న పోలీసులపై తమ మతస్తులపై పోలీసులు హింసను ప్రయోగించారని, బాంబు పేలుడు కేసు కాకుండా, అల్లరిమూకలను అదుపు చేయబూనిన పోలీసులపై ఒక కమీషన్‌ను వేయించగల్గారు.

తస్లీమా నస్రీన్ అనే ప్రఖ్యాత బంగాలీ ముస్లిం రచయిత తమ మతంపై, ప్రవర్తపై అనుచిత వ్యాఖ్యాలు చేసిందని, తమ పుస్తక విమోచనకు హైదరాబాద్ వచ్చినప్పుడు, ఆమెపైనే దాడిచేసి, చంపుతామని బెదిరించి, ఆమె పైనే "శాంతిభద్రతలకు విఘాతం కల్గించిన"దనే నెపంపై కేసు నమోదు చేయించగల్గారు. వారి మతస్థలమని చెప్పకునే అహ్మదీయ సంప్రదాయకులు ఒక బహిరంగ సభ పెట్టుకోబోతే, వారు ఇస్లాం మత విద్రోహకులు కాబట్టి వారి సభకు ప్రభుత్వం చేత భంగం కల్గించగల్గారు. పాపం, ఆ అహ్మదీయ మహ్మదుశాఖవారు, "మత సహనమున్న భారదేశంలో ఉన్నామనుకున్నాం మేము. కాని మేం మరమత ద్వేషి అయిన పాకిస్తాన్‌లో ఉన్నామని తేలింది" అని విచారించారు.

నైజాం ప్రభుత్వంలో ఎటువంటి మర్యాదలు, విశిష్ట ప్రయోజనాలు పొందుతుండే వారో, అదే విధంగా పరిమితిలేని మైనారిటీ కాలేజీలు స్థాపించుకుంటూ, అందులోని సీట్లను హిందువులకు అమ్ముతూ, ప్రభుత్వం చేత, హిందువులచేత స్థాపించబడ్డ సంస్థల్లో రిజర్వేషన్లు పొందుతున్నారు. ప్రభుత్వం ఆర్థిక సంస్థల నుండి అప్పులు తీసుకుని రూ.500 కోట్ల ఋణాలను మాఫీ చేయించుకోగల్గారు.

ఎస్‌సి/ఎస్‌టిల మాదిరిగా స్కాలర్‌షిప్‌లను, ఫీజు మాఫీలను, హాస్టళ్లను, ఉచిత ఆవాస విద్యాలయాలను పొందగల్గుతున్నారు. ప్రభుత్వ స్థలాల్లో మజార్లను మసీదులను ట్రాఫిక్ జామ్‌లను తగ్గించడం కోసం రోడ్లను వెడల్పు చేయడానికి వేరొకచోట నిర్మిస్తామంటే ఇతర మతాల ప్రార్థనాలయాలవారు ఒప్పుకోగా, వీరు మాత్రం ఒప్పుకోకపోతే ప్రభుత్వం ఏమీ చేయలేకపోతోంది. తెలుగు అకాడమీకై తెలుగు విశ్వవిద్యాలయానికి కూడా ఇవ్వనంత, వాటికిచ్చిన గ్రాంటులకు రెండు మూడు రెట్లు గ్రాంట్లను ఉర్దూ అకాడమీకి ఇప్పించుకోగల్గారు. వీరి ఓట్లకై ఆత్మగౌరవాన్ని త్యజించి వేషభాషభూషణలను మార్చుకొనే హిందూ రాజకీయ నాయకులను తమ వద్దకు రప్పించుకుని, వాగ్దానాలను పోటీబడి ఇచ్చేలా చేసుకుంటున్నారు. వారిచ్చే ఇఫ్తార్ విందులను పొందగల్గుతున్నారు. ఆనాడు నైజామ్ ప్రభుత్వం ద్వారా రజాకార్ల ద్వారా ప్రయోజనాలను పొందితే, ఈనాడు అధికాధికమౌతున్న తమ జనసంఖ్యకున్న ఓట్లచేత, ముస్లిమేతరుల్లో భావదాస్యాన్ని సృష్టించి, భయాన్ని రగుల్కొలిపి, నిర్హేతుకమైన, అర్హతలేని ప్రయోజనాలనెన్నింటినో పొందగల్గుతున్నారు. అరవై ఏళ్ల క్రితం రాజరికంతో ఆధిపత్యం చెలాయిస్తే, ఈనాడు ఓట్ల బలంతో, బాంబు బెదిరింపులతో (పార్లమెంటుపై దాడి చేయించిన అఫ్జల్‌కు ఉరిని బెదిరించి నిలిపి వేయించగల్గడం) ఆధిపత్యాన్ని పొందుతున్నారు. ఆనాడు కాసిం రజ్వీ ఆశించినట్లుగా ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో పొందిన ప్రయోజనాలను భారతదేశమంతటా పొందజూస్తున్నారు.

కళింగ కల్లోలం

డా॥త్రిపురనేని హనుమాన్ చౌదరి

డా॥గోపరాజు నారాయణరావుగారిపై శీర్షికగల వ్యాసం (సాక్షి 11-9-2008) బహు జ్ఞానోదయంగా ఉన్నది. ఈ సందర్భంలో మరికొన్ని వాస్తవాలు తెలుసుకోవడం అవసరం. "ఒరిస్సా లోని అట్టడుగు వర్గాలలో రాజ్యమేలుతున్న దారిద్ర్యాన్ని ప్రభుత్వాలు పట్టించుకోని ఫలితంగా అక్కడికి మతసంస్థలు (క్రిస్టియన్ మిషనరీలు) చొరబడ్డాయి." ఇది సంపూర్ణ సత్యం కాదు. దారిద్ర్యం లేని ఆంధ్రప్రదేశ్, గుజరాత్ తమిళనాడులలో కూడా క్రిస్టియన్ మిషనరీలు మత మార్పిడుకై వందల కోట్ల రూపాయలు విదేశాల నుండి పోగు చేసుకుని ఇక్కడ బీదవారికి మతమార్పిడుల కోసం పంచుతున్నారు. కాబట్టి క్రిస్టియన్‌ల యొక్క మత మార్పిడుల ఉద్యమాలు దారిద్ర్య నిర్మూలన కోసం కాదు. పేదవారికి ఆదుకోవడానికి కాదు. కేవలం మత మార్పిడి కోసమే. వారి, వారి దేశాలలో ఎంతోమంది బీదవాళ్ళు ఉండగా వారికి సేవ చేయకుండా భారతదేశానికి మీ మిషనరీలు మత మార్పిడులు కాక మరేందుకు వస్తున్నారు అని గాంధీగారు మిషనరీలను ప్రశ్నించారు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత తనకు అధికారం కనుక ఉంటే మిషనరీల నందరినీ భారతదేశం నుండి గెంటేస్తానని ఒక అమెరికన్ మిషనరీ మహాశయుని ప్రశ్నకు ఖచ్చితమైన నిర్ద్వందమైన జవాబు ఇచ్చారు.

మత మార్పిడుల వలన ఇంటిలో, ఊరిలో, సమాజంలో కల్లోలం వస్తుందనడానికి క్రైస్తవులకు పవిత్ర గ్రంథమైన New Testament లో ల్యూక్ యొక్క Gospel (సత్యవాణి) 12వ అధ్యాయంలో ఈ క్రింది వచనాలలో Jesus Christ ఇలా అన్నారు.

51: "నేను ఈ భూమిపై శాంతిని ప్రసాదించుటకు వచ్చానని అనుకుంటున్నారా? కానేకాదని నొక్కి చెపుతున్నాను. విభజన కోసం వచ్చాను".

52: "ఇప్పటి నుండి ఒక గృహంలోని ఐదుగురు విభజింపబడతారు. ముగ్గురు ఇద్దరికి వ్యతిరేకంగా, ఇద్దరు ముగ్గురికి వ్యతిరేకంగా".

53: "తండ్రి పుత్రుల నుండి విభజింపబడతాడు; పుత్రుడు తండ్రికి వ్యతిరేకి అవుతాడు; తల్లి కూతిరికి వ్యతిరేకంగానూ; కూతురు తల్లికి వ్యతిరేకంగాను ఉంటారు".

మత మార్పిడులు చేస్తున్న మిషనరీల యొక్క చేష్టల వలన పైన ఏసుక్రీస్తు చెప్పిన సత్యవాణి వాస్తవాన్ని మనకు చవి చూపిస్తుంది. కుటుంబంలో కొంతమంది క్రైస్తవం పుచ్చుకుంటున్నారు. చుట్టూ కొంతమంది క్రైస్తవం పుచ్చుకుంటున్నారు. గ్రామంలో కొంతమంది క్రైస్తవం పుచ్చుకుంటున్నారు. ఈ విధంగా ఇంట్లో, కులంలో, తెగలో గ్రామాలలో, ప్రదేశంలో ఇంతవరకు ఒకే విశ్వాసంతో, ఒకే విధమైన పూజలు చేస్తున్నారు. ఒకే దేవుళ్ళను నమ్మినవారు పరస్పరం ద్వేషించుకుంటూ కల్లోలాలకు, మతకలహాలకు, మారణహోమానికి తయారవుతున్నారు. ఒకప్పుడు మతకలహాలు హిందువులు - ముస్లింల మధ్యనే ఉంటే క్రైస్తవులు చేస్తున్న ఉధృత మత మార్పిడుల వలన తమ మతాన్ని తమ మత స్వాతంత్ర్యాన్ని, తమ సంస్కృతిని రక్షించుకోవడానికి సమాయత్తమైన హిందూ వర్గాల మధ్య విదేశీ ద్రవ్యంతో అబద్దపు ప్రచారాలతో, ద్రవ్య ప్రలోభాలతో, హిందూ మత సంస్కృతి దూషణలతో అమాయకులకు మోసపూరిత మహిమలను చూపిస్తూ మిషనరీలు మత మార్పిడులు చేస్తూ ఉండటం మూలంగా ప్రస్తుతం హిందూ - క్రైస్తవ మత కలహాలు కూడా పెరుగుతున్నాయి. అశాంతి, అభద్రత, హత్యలు వాటి పర్యవసానం. మత మార్పిడి అనేది బహుళజాతి మతసంస్థల వ్యాపార పద్దతులలో జరుగుతోంది. ఏ విధంగా అయతే నాణ్యత లేని విశ్వసనీయం కాని మందులను, తిను పదార్థాలను అమ్మే కంపెనీలను నిషేధించవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వాలకు ఉన్నదో, అదే విధంగా శాంతికి, భద్రతకు, పరస్పర ప్రేమకు హానికరమైన మతమార్పిడి వ్యాపారాన్ని నిషేదిస్తే కాని సమాజంలో శాంతి ఉండదు. ఫాదర్ వెరియర్ ఎల్విన్ (Fr. Veriyar Elvin) 1950 దశకంలోనే నెహ్రూ గారికి అనుసుచిత తెగలో ఉన్న ప్రదేశాలలోకి క్రిస్టియన్ మిషనరీల ప్రవేశాన్ని నిషేధించే చట్టం తెమ్మని ప్రార్థించాడు. నెహ్రూగారు ఏమీ చర్య తీసుకోలేదు. పర్యవసానాలు మనం చూస్తున్నాము.

ఒరిస్సాలో కంధమల్ కాలుడు
ఐలయ్య గారి అభాండాల కథనం

డా॥త్రిపురనేని హనుమాన్ చౌదరి

ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్య పదవిలోయున్న కంచ ఐలయ్యగారి వ్యాసం (సూర్య 14-09-2008) చదివి, అంతటి ఆచార్యులు ఎన్నో అవాస్తవాలతో కూడిన వ్యాసం వ్రాయడమేమిటని ఆశ్చర్యచకితుణ్ణయ్యాను. నిజాలను వివరిస్తాను.

కంధా ప్రజలు ఆదిమజాతి (Tribals) వారు. అనాదిగా వారు నివసిస్తూ, పాలిస్తూ ఉన్న భూమి కాబట్టి ఆ జిల్లాకు కంధామల్ జిల్లా అనే పేరు పెట్టబడింది. వీరి జనాధిక్యతయున్న జిల్లాలోనే 'పాన్' కులానికి చెందిన షెడ్యూల్డ్ కాస్ట్ హిందువులు అల్ప సంఖ్యాకులు. కంధాలు బహుస్వల్ప సంఖ్యలో క్రిస్టియన్ మతం పుచ్చుకున్నారు. ఇలా మతం మార్చుకున్న కొద్ది మందినీ ఆత్మగౌరవం లేనివారుగా అత్యధిక కేంద్రాలు పరిగణిస్తారు. షెడ్యూల్ జాతి (Tribe) వారు మతం మార్చుకున్నా రాజ్యాంగం ప్రకారం రిజర్వేషన్లుకు అర్హులే.

యస్.సి లయిన 'పాన' కులస్తులకు రిజర్వేషన్‌లు ఉన్నాయి. వారు కులం, అంటరానితనం లేవని చెప్పబడే క్రిస్టియన్ మతం పుచ్చుకుంటే ఎస్.సిలకున్న రిజర్వేషన్లు ఉండవు. కంధా తెగ ప్రజలు, పాన కులస్థులూ "కుయి" అనే ఒక భాషను మాట్లాడతారు. ఈ కారణంగా మతం మార్చుకున్న పాన కులంవారు, రిజర్వేషన్లను కంధా వారివలె పొందడానికై "మమ్మల్ని షెడ్యూల్డ్ ట్రైబ్‌గా పరిగణించాలని ఉద్యమిస్తున్నారు". (రాజస్థాన్‌లోని గుజ్జర్లు తమను 'మీనా' జాతి వారి షెడ్యూల్డ్ తెగలో చేర్చమని ఉద్యమించినట్లుగా.) క్రిస్టియన్లు మా తెగలో కలుపబడితే మాకున్న ఎస్.టి రిజర్వేషన్లు పలుచబడతాయనే కారణం వలన కంధా తెగ వారు మతం మార్చుకుని, భాషా ప్రాతిపదికన పానాలను తమ తెగలో కలుప కూడదని, పానా క్రిస్టియన్‌లను వ్యతిరేకిస్తున్నారు. కంధామల్ జిల్లాలోని కలహాలు హిందూ, క్రిస్టియన్‌ల కలహాలు కావు; మూలతః, మతం మార్చుకుని కూడా, పూర్వావస్థలో హిందువులయినప్పటికీ, కంధా తెగ మాట్లాడుతున్న కుయి భాషను మేమూ మాట్లాడుతున్నాము కాబట్టి, రిజర్వేషన్ లాభాలను పొందడం కోసం, హిందువులు గానే ఉంటున్న కంధా జాతి ప్రజల నోట్లో మట్టి కొట్టడం కోసం, పానా కుల క్రిస్టియన్‌లు చేస్తున్న కుట్రలే కంధా - పానా ప్రజల కలహాలకు అసలైన కారణం. పోతే హిందూ - క్రిస్టియన్ సమస్య ఎలా వస్తోంది? ఒక్క కంధామల్ జిల్లాలోనే 360 మతమార్పిడిని ప్రోత్సహించే మఠాలు, వందల కోట్ల రూపాయలను విదేశాల నుండి పొందుతూ, ఇటీవల మత మార్పిడులను ముమ్మరంగా చేయిస్తున్నారు. 1961లో ఈ జిల్లాలో 2శాతం ఉన్న క్రిస్టియన్లు, 1971లో 6శాతం అయి, 2001 సం॥నికి 27శాతం అయ్యారు. తమ తమ దేశాలలో ఉన్న బీద క్రిస్టియన్లను (ఉదాహరణకు అంటరానితనానికి, బానిసత్వానికి, క్రిస్టియన్ మతం పుచ్చుకున్నప్పటికీ వందల ఏండ్లుగా వివక్షతకు, పేదరికానికి గురవుతున్న క్రిష్ణ వర్ణ -నల్ల- ఆఫ్రో అమెరికన్లు) విస్మరించి, 360 మిషనరీ మఠాలు, ఇక్కడి బీదవారిని మానవతా దృష్టితో, కరుణార్ధ్ర హృదయంతో ఆదుకోవడానికి వచ్చారా? లేక ప్రపంచంలో క్రిస్టియన్ జనసంఖ్యను పెంచడం కోసం, సంపన్న దేశాలలో భారతదేశంలోని బీద ప్రజలను ఆదుకుంటామని చెప్పి, ధనం సంగ్రహించి ఆధనంతో ఇక్కడి బీదవారిని తమ మతంలోకి మలచుకుంటున్నారా? తమ మతంలో కులం లేదన్న మత ప్రచారకులు క్రైస్తవ దళిత కులాన్ని ఎలా కొనసాగిస్తున్నారు? తమలో మతం మార్చుకున్న హిందూ దళితులు 75 శాతం పైగా ఉన్నా, దళిత క్రైస్తవులకు వందల బిషప్‌ల పదవులలో 2% కూడా ఇవ్వలేదే? వారికి క్రైస్తవ సంస్థలలో (పాఠశాలలు, వైద్యశాలలు, మఠాధిపతులు) రిజర్వేషన్లు లేవే ! ఆసియా ఖండంలో 400 సంవత్సరాలనాడు క్రిస్టియన్‌లుగా మార్పింపబడ్డ ఫిలిప్పిన్ దేశవాసులు మన ఖండంలోని అతి బీద దేశంగానే ఉంటున్నారే ! దక్షిణాఫ్రికాలో వలసవచ్చి వందల సంవత్సరాలు రాజ్యం చేస్తూ, ఆ దేశపు నల్ల జాతి వారిని క్రిస్టియన్‌లుగా మార్చి 1994 వరకూ అంటరాని వారిగా ఉంచి, వారికి ఓటు హక్కు కూడా లేకుండా చేసి, వారి భూములను లాక్కొని, వారిని కటిక బీదవారిగా చేసారే? కంధామల్ జిల్లాలో కంధా

వనవాసి జాతికే స్వామ్యం ఉన్న భూములను ఎన్నో అన్యాయ మార్గాల ద్వారా క్రిస్టియన్ మతం పుచ్చుకున్న పానా కుల "దళితులు" కాజేసారే? ఇదేం క్రిస్టియన్ కరుణ, సమాజ సేవ, న్యాయం?

విశ్వహిందూ పరిషత్ భజరంగ్‌దళ్, స్వామి లక్ష్మణానందలు ఈ జిల్లాలో ప్రవేశించిన తర్వాతే మత కలహాలు చెలరేగుతున్నాయని ఐలయ్యగారు ఓ అవాస్తవాన్ని వ్రాశారు. పది పన్నెండు సంవత్సరాల ముందు ఈ సంస్థల ఉనికి కంధామల్‌లో అతి స్వల్పం. కానీ 1992లో ఈ పరివారం అక్కడ లేనప్పుడు, కంధా - పానా అనుయాయులు మూడు నెలలపాటు యుద్ధం చేసుకున్నారు. 20మందికి పైగా చనిపోయారు. ఇప్పటిలాగా అప్పుడు కూడా భూమి, రిజర్వేషన్లే కలహ కారణం. ఇప్పుడు వీరి మధ్య కలహాల విశాలతకు, ఉధృతకు కారణం విదేశాల నుండి ఎన్నో చట్టవిరుద్ధ మార్గాలద్వారా వేల కోట్ల రూపాయలు పొందుతూ, పోటీలు పడుతూ, వందలాది వివిధ తెగలకు చెందిన క్రిస్టియన్ ముఠాల మతమార్పిడి వాణిజ్యమే. మత మార్పిడి చేయడం వీరి హక్కు అయితే, తమ మత రక్షణ హక్కు హిందువులకు ఉండకూడదా? విద్యాలయాల ద్వారా, వైద్య సేవల ద్వారా మతమార్పిడులు చేస్తుంటే; ఆ సదుపాయాల కల్పన ద్వారా హిందువులు తమ మతస్థులను తమ మతాన్ని కాపాడుకోకూడదా? విదేశీయులైన స్టేన్స్ కుటుంబానికి ఉన్న మతప్రచార, మతమార్పిడి స్వేచ్ఛ, హిందువులైన భారతీయులకు ఉండరాదా? కళ్ళు ఉన్నా చూడదలచని వారికి, చదువగల్గినా చదువవద్దనే వారికి, హిందూ సంస్థలు ఆదివాసి, వనవాసి, హరిజన సదుపాయాలలో చేస్తున్న సేవలు కన్పించవు. ఈ హిందూ స్వచ్ఛంధ సంస్థలు చేస్తున్న సేవలు కాక, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఎస్.సి; ఎస్.టిల సంక్షేమం కోసం లక్షల కోట్లు, పన్నుల ద్వారా సంగ్రహించి విద్యకు, వసతికి, ఇటీవల వైద్యం (ఉదా: ఆరోగ్యశ్రీ) కోసం కూడా వినియోగిస్తున్నాయి. ఈ వాస్తవాలను విస్మరించి కేవలం మతమార్పిడి ఏ అంత్య, అసలైన లక్ష్యంతో " సేవా" వ్యాపారం చేస్తున్న మిషనరీలను శ్లాఘనీయంగా వర్ణించడం సత్యాన్వేషకులకు తగదు. ప్రస్తుతం భారతదేశంలో హిందూ మత ద్వేషుల యొక్క దుష్టచతుష్టయ మైత్రి మనకు కన్పిస్తోంది. అమానుష రాజకీయ సైద్ధాంతికులు; తమ మతమే భగవంతునిదని తక్కినవి సైతానువని, ఇతర మతస్థులను నరకం నుండి మతం మార్చి వారిని రక్షించే బాధ్యత మా దేవుడు మాకు అప్పచెప్పారనే మత ప్రచారకులు, మార్పిడి వ్యాపారస్థులూ, కేవలం రంగు, రక్తం మాత్రం భారతీయం; తలపులు, వలపులు, వసతులు అభారతీయ, పాశ్చాత్య సంస్కృతిని వరించి, తరించదలచేవారు ఈ దుష్టచతుష్టయ స్నేహితులు. అవాస్తవాలు, అర్ధసత్యాలు గొబ్బెల్స్, స్టాలిన్‌ల రీతిలో ప్రసారం, ప్రచారం చేయడం వీరి విద్య. మహామేధావి, సంఘసంస్కర్త, సత్యాన్వేషి, దీక్షాదక్షసంపన్నుడైన డా॥భీమ్‌రావ్ అంబేద్కర్‌గారు, దళితులను ఇస్లాంను గాని, క్రైస్తవాన్ని పుచ్చుకోవద్దని ఈ భారతదేశ సముద్భవమైన బౌద్ధాన్నే స్వీకరించమని ఎందుకు ఉద్బోధించారో తెలుసుకుంటే, తెలియని వారికి చెబితే హిందూ - హైందవేతరుల మధ్య మత కలహాలు ఎందుకు వస్తున్నాయో అర్థమవుతుంది.

తుదిగా పవిత్ర బైబిల్, న్యూ టెస్టమెంట్ ల్యూక్ యొక్క గాస్పెల్ (Gos-pel) 12వ అధ్యాయంలోని ఈ క్రింది సువార్తలలో ఎంత సత్యం ఉన్నదో, కంధామల్ జిల్లాలోని మత కలహాలు మనకు తెలియపరచవా?

51: "నేను ఈ భూమిపై శాంతిని ప్రసాదించుటకు వచ్చానని అనుకుంటున్నారా? కానేకాదని నొక్కి చెపుతున్నాను. విభజన కోసం వచ్చాను".

52: ''ఇప్పటి నుండి ఒకే4 గృహంలోని ఐదుగురు విభజింపబడతారు. ముగ్గురు ఇద్దరికి వ్యతిరేకంగా, ఇద్దరు ముగ్గురికి వ్యతిరేకంగా".

53: "తండ్రి పుత్రుల నుండి విభజింపబడతాడు; పుత్రుడు తండ్రికి వ్యతిరేకి అవుతాడు; తల్లి కూతిరికి వ్యతిరేకంగానూ; కూతురు తల్లికి వ్యతిరేకంగాను తయారవుతారు".

మిషనరీలు విచ్చలవిడిగా మత మార్పిడి వ్యాపారం, ఉద్యమం చేపట్టడం మూలాన, గృహంలో, గృహాల మధ్య, కుటుంబాల మధ్య, సమాజంలో ఘర్షణలు జరుగుతూ ఉండుట క్రీస్తు సత్యవాణి నిజ లక్ష్యం బయల్పడుతోంది.